

1882-10-29

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Firenze

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Susette Cathrine Holten
Anne Irgens
Niels Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 16 nr. 20

TRANSCRIPTION

Kasse 16

Brev 20

Firenze 29/10 1882

Kjære faster!

Du kan tro det har været en dejlig dag i dag. I går og i forgårs o.s.v. har det regnet, lynet og tordnet, men i dag var det det skønneste vejr, vi havde slet ingen, eller i det mindste meget lidt mod på de gamle kanutter, som vi kalder de store maleres guldbrunne billeder, nej vi måtte ud at trække frisk luft. Efter morgenmaden satte vi os ovenpå en omnibus og kørte til den østre port, derfra gik vi over Arno og fulgte den søndre bred øst på, nej hvor der var dejligt, alt stod i lyse mælkeblå toner, ja Du forstår måske ikke det udtryk for jeg har ikke set noget lignende i Danmark, vi har det vist ikke, i alt fald mangler den gule flod med det blålige luftspejl, der tilsammen dannede en underlig perlemors tone, og den bidrog væsentligt til virkningen. Ja hvor Arno er gul, lige så tyk gul som gule ærter, og efter regnen har der været rivende fart i den.

Efter frokost kørte vi til Porta Romana, og gik der fra til Villa Bellosguardo, hvorfra udsigten over byen og landet er udmærket, og belysningen som var mere gråvejrsagtig end om morgenen, men senere atter blev klarere, var næsten lige så god som den gang. Vi tegnede lidt og gik så ned til Arno og hjem langs denne. Det er søndag, så der var mange på benene, og folkelivet især på Arnos søndre bred, var meget morsomt og broget. Jeg tænker jeg har samlet friske •2• kræfter til de gamle kanutter i morgen. For resten længes jeg så grueligt efter at arbejde, å når jeg en gang får fat, tænker jeg at Italien skal stråle dobbelt for mig. Den 1ste November. Stakkels I i Danmark; Viggo har haft brev, hvori der stod at I har storm og kulde og bladene falder, og her er det det dejligste vejr, nu er det rigtigt solskin, å så bagende og strålende. Firbenene ligger på muren og slikker solskin og smutter bort som lyn, når man kommer. I går var vi en herlig fodtur til Fiesole, hvorfra der er en vid udsigt, det var solskin og blå, blå, blå himmel til hen på eftermiddagen, så trak der lette stövskyer op, men bare for at forgylde aftenhimmelen. Her er bakkeagtige bjerge, men i det fjærne rager nogle morsomme toppe op, meget stejle og takkede, vi antager det er bjærgene ved Carrara; de andre dage har de været skjult af dis eller skyer. Vi traf Busks på toppen af Fiesole, de vilde blive til solnedgang, men det vovede vi to forsigtige skrællinger ikke. Vel gik solen ned, inden vi kom hjem, men når man går rask, og så passer på ikke at blive kold, når man kommer hjem, risikerer man såmænd ikke mere end

hver anden tid på dögnet. I dag var vi inde i Baptisteriet som indeni såvelsom udenpå består af hvide og sorte marmor plader i forskelligt •3• mönster, det ser dejligt ud ganske brilliant. Og så er der mosaik loft på guldbund, å det er alt sammen udmærket, når der bare ikke var et rokoko alter og noget andet miks, maks, puttet ind flere steder. I det hele er her sådan et roderi af stilarter, så det sommetider er vanskeligt at sige, hvad der er plukfisk og hvad der er öllebröd. Den 5te. I dag var vi henne at se kapellet med Mikel Angelos monumenter over medicien, det var et nysseligt kapel, men det var ikke færdigt, jeg antager da at det egentligt skulde være helt beklædt med marmor Mikels figurer kender jeg nu så godt, men det var morsomt at se originalerne og især at se dem på stedet, med omgivelser som han vist selv har givet tegning til. Marmorarbejdet var ganske overordentligt yndigt, alle de små ornamenter var både livfuldt og omhyggeligt udarbejdede. Ved siden af er der et stort kapel med flere af Mediciernes gravsteder, det har kostet utroligt meget, men er også helt beklædt med plader af mørkt marmor, indlægning o.s.v. og gör en meget ejendomelig alvorlig virkning. I kirken hvortil disse kapeller hører, er der et meget smukt ba(s)relief af Thorvaldsen over en Italiensk maler, jeg husker ikke at have set nogen afstöbning af det i museet hjemme. Bagefter gik vi ud at trække frisk luft i den morsomme have bag Pitti. Ja haverne her nede er nu brillante, kun skade der ikke findes træbænke, •3• for stenbænkene tör vi jo ikke sidde på, så det er som tantalus kvaler at have med dem at gjøre. En lille tid kan man nok lade som man hviler på dem når man lægger en tegnebog imellem, men da jeg ikke just er en fugl, og altså ikke van til at hvile på en pind, kan du vide fornöjelsen er blandet. Den 7de. Det er rigtig rart hvad både Niels og Cath. skriver, at Du laver på et brev til mig, men sid nu ikke og pin dig med nyheder og hvad ved jeg, men sludder lidt med mig op ad döre og ned ad stolper, det vil jeg så gärne have; å hvad Faster, det kan Du nok komme af sted med. Det gælder bare om at få en tråd i gang så går det, og jeg skal så ikke spare den dejlige skrivemappe men svare flink. Hils Tante Ane og sig hende, at jeg har megen nytte af hendes sedelpengepung. – Om nogle dage tager vi vist med Zahrtman en lille tur omkring til nogle byer her i nærheden, den bliver vel på en 3-4 dage, og når vi så kommer her tilbage tager vi vist kort efter syd på, men ikke lige til Rom, Vi stopper vist i flere byer. Jeg tænker det er bedst at sende brevene hertil indtil den 17de, og de som ikke kan nå hertil til den tid, må hellere gå poste restante til Rom. Det er slemt hvis nogen vil glæde mig med brev min födselsdag, at jeg da er på rejse, men I kan jo beregne det til den 17de så skal jeg gemme det og læse det rimeligvis i Siena. For resten kan jeg jo få breve, som kommer for sent sendt efter

mig. Lev nu vel og hils alle så meget især Onkel og Tante Ane. Din
hengivne Joakim S.

Den kongelige Hofkammer.

Fjerde Faste!

Firenze 29/10/1882

Su kan tro det har været en dejlig dag idag. Igår
og i forgårs aften har det regnet, ligesom og tordnet,
men idag var det det skønneste vejr, vi havde set
ingen, eller i det mindste meget lidt med på de gamle
Rennet, som vi kaldte de store maleris gulbrune billeder,
nej vi måtte ud at trække frisk luft. Efter morgens-
maden satte vi os om på en omnibus og kørte til den
store port, derpå gik vi over Arno og fulgte den sønder
bred øst på, nej hvor det var dejligt, alt stod i lyse
mælkeblå tone; ja du forstår måske ikke det udtrykk,
for jeg har ikke set noget lignende i Danmark, vi har
det vist ikke, ialtfald mangler den gul flod med det
blålige luftspejl, der altsammen dannede en underlig
perlemors tone, og den bidrog væsentligt til visheden.
Ja hvor Arno er gul, ligesom tyk gul søngul løb,
og efter regnen har de været isende fast i den.

Efter frokost kørte vi til Porta Romana, og gik der
fra til Villa Bellosguardo, hvorfra udsigten over
byen og landet er udmærket, og beliggenheden som var
mere grønt og sød end om morgenen, men senere alt
blev klare, var næsten ligesom og som den gamle
V. tegner, lidt og gik vi ned til Arno og hjem langs
denne. Det er søndag, så der var mange på benene,
og folkeligt især på den sønder bred, var meget
morsomt og frogt. Jeg tænker jeg har samlet jiske

kraften til de gamle karrierer i morgen. For resten
 længe jeg det smukt efter at arbejde, og nu jeg en
 gang for fat, tænker jeg at stålen skal stråle det
 for mig. Den 184 Hæmmer. Plakke 4 i Danmark.
 Vægg har haft her, som der stod at der storm
 og kulturen og bladen faldt, og her end at det
 var, men end rigtigt solskin, og, og begyndt og
 strålede. Fra dem ligger på muren og stikker
 solskin og omte bar den leg, når man kommer.
 Egner var vi en kold posten til fjerde, hvorfra
 de er en vid udspat, det var solskin og kl. 12.
 På himmel til hen på stormstiden, og trak
 de alle klør og op, men bare for at forgyde
 efter himmelen. Her er halthuglige bjerge, men
 i det fjære røge nogle mormor tegne op, meget
 stille og takkede, vi antager det er bjergene ved
 Carrara, og andre dage har de været skjult af
 dis eller skyer. Vi troede Brakes på tegnen af
 af Færdig, de vilde blive til skulpturer, men
 det vandrede vi to forrige skulpturer ikke. Vel
 gik solen ned, inden vi kom hjem, men når man
 går ned, og på passagen ikke at blive kaldt,
 når man kommer hjem, viser man os omend
 ikke mere end her anden tid på de jante. Vælg
 var vi ind i Kapitleriet om inden skulpturen udgik
 skole af hvide og sorte marmor plader i forskellig

måster, det var dygtigt og ganske brillant. Og det
 er der marmor, loft og guldbrænd, og det er alt
 sammen udmærket, når de bare ikke var at
 røkket alter og noget andet smukt, måske guld
 ind flere steder. I det hele er her sådan et ord
 af stælgten, og det domstuden er vandskulptur
 dage, hvad der er pladefest og hvad der er alle
 om 16. Jeg var vi hvide at se kapellet med Michelangelo
 marmorer over skulpturen, det var et meget kapellet
 ikke fandt, jeg antager de var et dygtigt skulptur
 helt hvidt med marmoren skulptur figuren hvide jeg
 nu er godt, men det var marmor at de originalerne og
 især at de dampet stillet, med omgivelser som her vist
 selv har givet tegning 16. Marmoreret var ganske
 overordentlig dygtigt, alle de små ornament over bare
 skulptur og omhyggeligt udarbejdet. Ved siden af er
 der et stort kapel med flue af viderisene gravsten,
 det har kostet utrolig meget, men er også helt hvidt
 med plader af marmor, indlægning osv. og
 giver en meget ejendommelig alvorlig indtryk. I kirken
 havde disse kapeller hvide, og der et meget smukt bane
 af Thorvaldsen om en italiensk marmor, jeg troede ikke at have
 det nogen afslutning af det i museet bygning. Jeg
 efter gik vi ud at træde frisk luft i den mormor
 have bag Vittor. Ja herom her end er en
 brillant, den skole der ikke havde træder,

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappa 16 N 20

for at tænke, om vi jo ikke véd på, så det er som
tantalus' køls at have med dem at gøre. En lilk
det kan man nok lade som man vil på dem når
man lægger en tegnebog imellem, men da jeg ikke just
er en fugl, og altså ikke van til at hvile på en pin,
kan du vide fornøjelsen er blandet. Den Tde. Det
er rigtig vist hvad både W. og C. skriver, at
du læser på et brev til mig, men vist nu ikke og pin
dig med nyheder og hvad ved jeg, men sludder lidt med
mig op ad døre og ned ad stolper, det vist jeg så
gørme have; i hvad Faste, det kan du nok komme
afsted med. Det gælder bare om at få en tråd gang,
så går det, og jeg skal så ikke spare den diglige skrivelse,
men svare flink. Til Tante, dine og sig hende, at jeg
har megen nyheds af hendes sødelsensgang. — Om
nogle dage tager vi vist med Fæstman en lilk
tur omkring til nogle byer i nærheden, den bliver
vel på en 3-4 dage, og når vi så kommer her til
bage tager vi vist kort efter syd på, men ikke lige
til Rom, vi stopper vist i flere byer. Jeg tænker at
er bedst at sende brevene hertil indtil den 17de, og da
som ikke kan nå hertil til den tid, må hellere gå i post
restants til Roma. Det er sluttet hvis nogen vil glæde mig
med blot min fødselsdag, at jeg så er på rejse, men I kan jo
bergne det til den 17de så skal jeg gemme det og lade det
rimeligheds i Siena. For resten kan jeg jo få brev, som

Om det og Tante
og min
kommer for det er vist ikke mig, der nu